



Reisa Elvelag
Hovedvegen 2
9151 STORSLETT

Deres ref.:
Styrets leder

Vår ref.:
33689

Sted og dato:
Tromsø, 19.03.2018

**KLAGE PÅ VEDTAK I SAK NR. 06/18: REISA ELVELAG –
GRUNNEIERE MED FISKERETTIGHETER**

1. Innledning

Undertegnede representerer følgende grunneiere med fiskerettigheter:

	Navn	Gnr/Bnr	Sted
1	Kjell H. Pettersen	18/7	Tømmernes
2	Kyrre Pedersen	18/10	Tømmernes
3	Jan-Andre Slettli/Nicole Schwank	41/1	Kildalen
4	Anton Sandmo	18/11	Tømmernes
5	Liv Hilde Hermansen	18/3, 18/9, 18/17	Tømmernes
6	Gunn Marry Olaussen	18/4	Tømmernes
7	Harry Olaussen	21/2	Tømmernes
8	Line Ørstad	18/1, 18/8, 18/4	Tømmernes
9	Sissel og Arnold Mikkelsen	29/33	Hurrika
10	Pål -Severin Båtnes	44/1, 45/1	Båtnes
11	Odd Bernard Johnsen	20/1, 20/7	Snemyr
12	Bjørn Tore Rasmussen	20/4, 20/13	Røyelen
13	Kjell Mølleng	21/13	Røyelen
14	Martin Olaussen	21/3	Røyelen
15	Jan Olaussen	21/10	Røyelen
16	Steinar Rasmussen	25/3	Kjelleren
17	Dagfinn Kristiansen	20/2	Røyelen
18	Geir-Bjarne Solberg Bendiktsen	22/54,22/4	Røyelen
19	Ronny Løvoll	22/61	Røyelen

69° NORD Advokatfirma AS

Org. nr.
NO 992 837 160 MVA

Postadresse:
Postboks 69, 9251 Tromsø

Besøksadresse:
Cora Sandels gate 2, 3. etasje

Telefon: 77 61 69 69

post@69n.no
www.69n.no

Advokat Jan Tore Olsborg
Mobil 900 62 032
E-post: olsborg@69n.no

Advokat Kent Jæger Holmen
Mobil 995 87 564
E-post: holmen@69n.no

Medlemmer av:
Den Norske Advokatforening

I kontorfellesskap med:

Advokatfirmaet Eriksen AS
Advokat Iselin Jeanette Kiil
Advokat Birger M. Gjerdrum
Advokat Silja Eriksen

Ovennevnte grunneiere er alle medlemmer av Reisa Elvelag jf. dom i sak 1900-2012-0051 ved Nord-Troms jordskifterett og lagets vedtekter § 4.

Reisa Elvelag er et tingsrettslig sameie stiftet ved dom og hvor medlemskapet er pliktig. Fiskeretten i elva utgjør et geografisk fellesskap hvor alle rettighetshavere er avhengig av hverandres disposisjoner. Den enkelte rettighetshaver har således interesser utover sitt begrensede fiskeområde.

Det rettslige utgangspunktet er at styrets avgjørelser er bindende for alle medlemmer i laget.

Styret kan likevel ikke treffe vedtak som er i strid med delingsgrunnlaget fastsatt i 1988-saken, med 60 % på grunneierne og 40 % på de fiskeberettigede, eller i strid med jordskiftedommen i sak 1900-2012-0051 Reisaelva.

Styrets materielle kompetanse til å treffe vedtak er dessuten begrenset i henhold til gjeldende vedtekter for Reisa Elvelag.

Ytterligere setter sameielovens bestemmelser skranker for hva et styre lovlig kan bestemme. Flertallsvedtak er bare gyldig når de ligger innenfor lagets formålsbestemmelse, har fulgt forsvarlige saks-behandlingsregler og de materielle kompetansereglene som fremgår av jordskifterettens dom og lagets vedtekter.

2. Vedtak i styresak nr. 06/18 - Sonesammenslåing

Det vises til sak 06/18 – Fiskeregler 2018, behandlet på styremøte 4. januar 2018. I referatet fra styremøtet fremgår følgende:

Saksopplysning: I sak 36/17 ble det diskutert ulike potensielle endringer i fiskereglene for 2018. Daglig leder har basert på de signaler som ble gitt i møtet utarbeidet et utkast til fiskeregler 2018. Se vedlegg merket 06/18. Vedlegget viser at Fiskereglene for 2018 består av to sett fiskeregler - et for lagets medlemmer og ett for eksterne fiskere. Spesielt viktig er formuleringene i deres § 13:

Fiskeregler – innenbygds fiskere og grunneiere, § 13 «soneinndeling og antall kort/sone» har følgende ordlyd:

- *«Presisering for innenbygds fiskeberettigede i sesongen 2018: Sonene 1 – 10 slås sammen til en sone for innenbygds fiskere, lik sesongen 2017 og benevnes som Sone Nerelva. Dette innebærer at fiskere som benytter bygdekortet kan benytte dette fra sjø – Hedamukka. Dette innebærer at kortfordelingen i nerelva i sesongen 2018 blir:*
- *Grunneierkort per døgn: 87-88 totalt*

- *Fiskeberettigede per døgn: 59»*

Fiskeregler – døgnkort på det åpne markedet, § 13 «soneinndeling og antall kort/ sone» har følgende ordlyd:

- *«OBS: For sesongen 2018 har innbygdes fiskeberettigede som har løst bygdekort fått slått sammen sonene 1 – 10 til en sone «nerelva». Dette innebærer at innenbygds fiskere med bygdekort kan fiske fritt i hele strekningen sjø – Hedamukka ved gyldig bygdekort og døgn. Antall døgnkort for innbygds fiskeberettigede i sone 1 – 10 er 59».*
- *«Merknader: Grunneierkort som døgnkort for utleie (næringskort) er gyldig på egen eller tilgrensede, samarbeidende eiendom(mer). For informasjon om dette, kontakt grunneier.»*

Vedtak:

- *«Vedtatt enstemmig. 1) Forslag til fiskeregler vedtas med de endringer som fremkom i møtet. 2) Samarbeidsavtaler med flytting av kort mellom gård/ br.nummer tillates. Protokolltilførsel. De fiskeberettigede ønsket protokollført at de er uenig i prinsippene rundt bruken ved flytting av kort over gård/ br.nummer.»*

Sakslisten har ikke vært offentliggjort på lagets hjemmeside Reisaelva.no. Medlemmene har således ikke hatt anledning til å komme med innspill til forslagene før vedtak er truffet. Verken saksfremlegget eller vedtaket inneholder noen vurderinger av innholdet i jordskiftedommen eller vedtektene. Det er heller ikke gitt noen begrunnelse for vedtaket.

For mine klienter vil vedtaket medføre en opphopning av fiskere på deres eiendommer og fiskeplasser, med det resultat at deres fiskerett blir gjort illusorisk ettersom de ikke kan benytte døgnkortet på annet sted enn egen eiendom. Det blir mindre tilgjengelighet for eget fiske og mindre ro ved elva.

Vedtaket bygger på uriktig faktum, saksbehandlingsfeil og er i strid med jordskifterettens dom, vedtektene og sameielovens bestemmelser.

3. En hestehandel

Styremedlem Odd Kr. Kristiansen har i epost den 9. januar 2018 gitt følgende begrunnelse for vedtaket: *«Ut i fra diskusjonen i styret er det fiskereglene som er vedtatt for så vidt enstemmig for 2018 med protokolltilførsel om at vi er uenige i fortolkningen om bruken av næringskortene. Dette er imidlertid gjort med bakgrunn i «hestehandel» for å få 1 sone i nerelva. (min utheving) Sak 24/ 17 står for så vidt fremdeles etter min vurdering selv om det er gjort unntak for 2018. Når det gjelder*

selve vedtektenes § 10 som vi er inne på her burde kanskje årsmøtet ha tatt tak i dette? Vi kommer ikke så langt i styret så lenge vi ikke har flertall».

Videre har styremedlem Harry Fyhn samme dato uttalt følgende: *«Etter samtale ... om sak 06/18 fiskeregler for reisaelva vedtatt på styremøte den 4/1-18, må jeg få presisere at de fiskeberettigede er uenig med flertallet i styret i Reisaelva. Vi har hele tiden vært klar på at samarbeidet mellom grunneierne kun er av praktiske grunner, ikke flytting av kort, slik som det er tillatt i sesong 2018. Så lenge vi ikke har styreflertall i elvelaget, klarte vi ikke å få gjennomført vedtak fra styresak 24/17. Jeg ser at vi har formulert oss alt for dårlig i sak 06/18. Vi var enstemmig i punkt 1 om fiskereglene, i punkt 2 skulle det ikke ha vært enstemmig ut fra protokolltilførsel. Her har vi ikke vært tydelig nok ut fra protokolltilførselens ordlyd. Dette tar jeg til etterretning og må bare beklage dette».*

Betegnelsen «hestehandel» beskriver en avtale som foretas uten forutgående undersøkelser og uten at partene er klar over konsekvensene. Redegjørelsen fra styremedlemmene tyder på at dette stemmer. Styret har fattet et vedtak uten å gå tilstrekkelig grundig inn i sakens faktum og realiteter.

Styremedlemmene har misforstått innholdet i Fiskereglene for 2018, når de sier at de er for disse men samtidig imot at næringskort kan flyttes mellom eiendommer (gnr/bnr). Ordlyden i Fiskereglens § 13 – som referert ovenfor - gir nettopp adgang til den flyttingen som de i protokolltilførselen har forsøkt å uttrykke motstand mot. Hvis det er slik at de fiskeberettigedes representanter i styret i realiteten er uenig i vedtaket i sak 06/18 om flytting av næringskort mellom eiendommer (gnr/bnr), må en kunne forvente at de gir klart uttrykk for dette og ikke stemmer med flertallet.

Dette ville også stemme bedre overens med dissensuttalelse fra styremedlem Odd Kr. Kristiansen datert 7. mai 2015 i sak 21/15 pkt. 3: *«De fiskeberettigede vil ha en protokolltilførsel med bakgrunn i at flytting av næringskort mellom gnr/bnr medfører at rettighetsforholdet mellom partene blir overført og forskjøvet slik at dette går ut over rettighetsforholdet mellom partene. Næringskortene er etter vårt syn basert innenfor det enkelte gnr/bnr».*

I etterkant av dette ble det sendt en formell klage på vedtaket fra leder i Auttimaa Frank Langånes datert 03.06.2015 og brev fra styremedlem Harry Fyhn datert 26.05.2016 til Nord-Troms Jordskifterett som omhandler både spørsmålet om tolkning av vedtektene og problemet med opphopning. Foreløpig går det ikke nærmere inn på disse skrivenene.

Vedtaket inneholder også en tolkning av vedtektenes § 10.1.2 og om hvordan bruken av næringskort skal praktiseres: *«Styret vedtar således at regelen utelukkende gir en beskrivelse av en praktisk samarbeidsløsning mellom naboer (gnr/bnr), hvorefter flere grunneiere i fellesskap kan tilby utleie av fiskekort (næringskort) over en lengere periode som en pakkeløsning overfor tilreisende fiskere,*

men da med bruk av kortene på de respektive eiendommene (gnr/ bnr). En grunneier har således ikke anledning til å flytte anvendelsen av næringskort til en annen eiendom og/eller mellom soner.»

Vanskeligheter med å implementere vedtaket rett før sesongstart for fisket i 2017 gjorde at styret den 6. juni 2017 i sak 26/17 besluttet følgende: «For sesongen 2017 omgjøres sonene 1-10 til en sone. Dette innebærer at samtlige samarbeidsavtaler som er inngått for sesongen respekteres. Ordningen gjelder inneværende sesong og vil bli evaluert til høsten, og det skal da søkes omforente løsninger. Fiskereglene tilpasses en sone i nerelva.»

4. Vedtak i strid med jordskiftedommen

Jordskiftedommen i sak 1900-2012-0051 Reisaelva bygger helt korrekt på delingsgrunnlaget fra jordskiftesak 1900-1988-0003, hvor delingsgrunnlaget med 60 % på grunneierne og 40 % på de fiskeberettigede ble fastlagt. Denne andelsfordelingen kan ikke endres og må respekteres av styret når det treffes nærmere regler for fisket. Delingsgrunnlaget er således rettskraftig avgjort.

Problemet med hestehandelen er at den er i strid med delingsgrunnlaget og ivaretar ikke de rettigheter som mine klienter har etter jordskifterettens dom. Det følger av rettsboken side 48-51 at den viktigste grunnen for etableringen av døgnkortordningen var å unngå opphopning av fiskere og stort fiskepress på eiendom/kulp.

I realiteten foretar styret ikke en *soneinndeling*, men derimot en oppheving av soner. Dette har styret ikke hjemmel til å foreta, med mindre delingsgrunnlaget fastsettes utfra inndeling av grunneiendommer langs elva. Det bestrides ikke at styret har hjemmel til å fastsette en hensiktsmessig soneinndeling, dersom dette ikke endrer rettskraftig delingsgrunnlag. Derimot vil en oppheving av soneinndelingen medføre et inngrep i grunneiernes eierbeføyelser, og herunder begrensing i retten til å utnytte sin andel på 60 % av fisket. Belastningen på den enkelte grunneiendom blir med opphevingen av soner formidabel, og klart i strid med grunneieres rett til å utnytte sine fiskerettigheter. Den enkelte grunneiendom må selvsagt tåle at de fiskeberettigede har en rett til 40 % utnyttelse av fiskeretten. Derimot vil en ytterligere belastning være klar i strid med delingsgrunnlaget fra 1988-dommen.

Dette vil også være i strid med grunneiervernet, hvor den enkelte grunneiendom har rett til å utnytte sin eiendom til eget bruk eller til næringsvirksomhet. Følgene av en sonesammenslåing vil påføre den enkelte grunneier et økonomisk tap.

Selv om vedtektenes § 8.2 gir styret fullmakt til å vedta bl.a. soneinndeling, må dette skje på bakgrunn av en forsvarlig vurdering av de hensyn som ligger til grunn for døgnkortordningen. Et tingsrettslig sameie er prinsipielt et bruttopartsregime,

hvoretter hver sameier råder over sin part: Han kan utnytte eiendommen innen rammen av formålet for sameiet og under tilbørlig hensyntagen til medeiernes interesser.

Døgnkortordningen er derfor strengt rettighetsbasert, med en 60/40 fordeling av fiskeretten mellom partene innen geografisk avgrensede soner. I henhold til vedtektenes § 10.2 skal det fastsettes et maks antall fiskekort for den enkelte sone, nettopp for å unngå for stort press på de gode fiskeplassene.

Grunneiernes relative andel av fiskeretten er i utgangspunktet knyttet opp til eiendommen (gnr/bnr), mens de fiskeberettigedes andel er vektet på sone. Ved 10 døgnkort skulle det være 6 til grunneierne og 4 til de fiskeberettigede på sonen. Både kortfordelingen og grunneierparten av lagets inntekter er basert på dette system.

Det er verd å merke seg at hoveddelen av Reia Elvelag sine inntekter kommer fra avgifter per døgn for grunneiers kjøp av næringskort. Ved å oppheve soner blir disse døgnene mindre verd for grunneier, og naturlig nok vil grunneier derved kjøpe færre døgn.

I partsforklaringen på side 34 – 40 i rettsboken omtales opphopning av fiskere på enkelte fiskeplasser og viktigheten av regulering. Det vises særlig til advokat Arild Karlsens redegjørelse om hvilke hensyn som må ligge til grunn for valg av fiskeordning:

- **Side 37, sjette avsnitt:**

«Forslag 1 til fiskeregler knesetter fordelingen 60/40. Flere partene har vist til opphopning av fiskere på enkelte fiskeplasser og viktigheten av regulering, også de som rekvirerte sak. En ordning basert på 60/40-delingen på stenger og døgn vil være den enkleste praktiserbare løsningen.»

- **Videre på side 37 nest siste avsnitt:**

«Forslag 2 til fiskeregler tar ikke hensyn til 60/40-delingen. Ordningen vil heller ikke være lett å praktisere. Det er også uklart hvilke premisser styret skal legge til grunn dersom det i ettertid skal innføres begrensninger.»

Dersom en kommer til en ordning som fastsettes et maks antall næringskort og døgnkort, må samme prinsipp gjelde for de fiskeberettigede. Retten kan ikke bare regulere den ene gruppen av rettighetshavere.»

En sentral del av begrunnelsen for krav om jordskifte var altså en opphopning av fiskere på fiskeplassene, og både grunneiere og rekvirentene har vært enig om at dette måtte løses.

Det følger av jordskifterettens dom at døgnkortordningen ble valgt fordi denne ordningen var best egnet til å løse problemet med opphopning. Ved å inndele elva i

soner skulle en hindre opphopning og regulere fiskepresset. Det fremstår derfor som oppsiktsvekkende at styret fraviker dette sentrale formålet med døgnkortordningen.

Selv om den lakseførende delen av Reisaelva er vel 8 mil lang, er det relativt få fiskeplasser tilgjengelig. Det er videre et faktum at det kun er et begrenset antall eiendommer som har verdi som fiskeplass i nerelva. Ved boniteringen i 1988 ble nerelva inndelte i 10 soner for å kunne fordele fiskepresset, med et tilnærmet likt antall gode fiskeplasser i hver sone. Dette gjør også at lengden på sonene varierer såpass som de gjør.

På side 49 andre avsnitt i rettsboken kommer jordskifteretten med følgende viktige uttalelse: *«Et attraktivt fiske forutsetter at det er fisk i elva, ro ved elva og at det ikke er for mange fiskere på et sted. Allerede da saken ble rekvirert ble opphopning angitt som et problem».*

Videre uttaler retten samme side, nest siste og siste avsnitt følgende: *«Gode forhold i elva har nok også medført at det selges flere døgnkort til eksterne, men disse er begrenset på antall stenger og kort i hver sone.*

Slik retten ser det er opphopning av fiskere på samme sted i elva et problem som forårsakes av alle grupper fiskere, ikke bare fiskere med næringskort».

Styrets vedtak vil føre til uholdbare situasjoner, særlig i form av et for stort press på de gode fiskeplassene. Til forskjell fra øverelva er nerelva langt enklere tilgjengelig, ved at de fleste fiskeplasser kan nås med bil og kort gangavstand. Med totalt 147 kort/personer per døgn vil det bli tilnærmet fri flyt av fiskere og næringskort i nerelva. En kan aldri vite hvor mange andre fiskere som befinner seg på samme fiskeplass. En må fiske i kø med den trengsel og uro dette medfører. Ikke sjelden okkuperer flere fiskere kulpen, med det resultat at andre ikke slipper til. Fiske blir med andre ord alt annet enn attraktivt.

Spesielt belastet er attraktive fiskeplasser som f.eks. Røyelkulpen i sone 2. Dette var situasjon før jordskiftesaken og tilsvarende igjen under fiskesesongen 2017, hvor det i snitt var mellom 10 – 15 personer per døgn på et ca. 300 meter langt fiskestrekke de tre første ukene av sesongen. Videre i sesongen mellom 5 – 10 personer per døgn. Resultatet er at mine klienter ikke slipper til på egen eiendom og får et tap ved at de ikke får utnyttet fiskeretten i den grad de har krav på.

Samme problem har allerede oppstå flere steder i nerelva. I brev datert 1. august 2017 til Reisa Elvelag, forteller Roar Olsen om hvordan det økte fisketrykket og opphopning av fiskere på enkelte fiskeplasser under fiskesesongen i 2017 medførte klager fra hans kunder. Tilsvarende problem vil oppstå for alle små grunneiere som selv ønsker å selge fiskekort på sin eiendom, med det resultat at salgbarheten av

kortene vil bli kraftig redusert. I brev av 22. juni 2017 til Reisa Elvelag gir flere grunneiere i sone 1 nettopp uttrykk for dette.

Sammenslåingen (av sone 1-10) til 1 enkelt sone er ingen soneinndeling. I realiteten omgjøres den tilgjengelige nedre delen av elva til fritt fiske for de fiskeberettigede. Når antall kort på den nedre delen av elva blir gjort til 1 sone reduseres verdien av grunneiers fiskedøgn dramatisk. Dette har jo allerede skjedd sett hen til klage fra Roar Olsen. På sikt vil dette føre med seg et vesentlig problem for elvelaget, idet inntektene fra kortsalget derved vil svikte.

Vedtaket i sak 06/18 er i direkte strid med premissene i jordskifterettens dom. Vedtaket bidrar i realiteten til å gjeninnføre de problemer som en ønsket å løse ved døgnkortordningen.

5. Vedtak i strid med vedtektene

Styrets mandat fremgår av vedtektenes § 8.2. Bestemmelsen legger bl.a. føringer for innholdet i styrets arbeid. Det sies her at styret skal «arbeide for ei rasjonell drift av laget i samsvar med formålsparagrafen». Vedtektenes § 3 har følgende ordlyd: *«Laget sitt formål er å samle grunneierne og de fiskeberettigede for, i fellesskap, å forvalte fiskeressursene i den lakseførende delen av Reisaelva på en forsvarlig og langsiktig måte til beste for medlemmene».*

Bestemmelsen stiller krav om at de vedtak som treffes av styret skal «være til beste for medlemmene». Vedtakene skal således ikke bare ivareta flertallets interesser, men også mindretallets herunder mine klienters interesser hvor dette er naturlig. Dette er for øvrig slått fast i flere dommer på sameieområdet.

På årsmøtet i 2015 ble det oppnevnt en arbeidsgruppe for utarbeidelse av nye vedtekter i Reisa Elvelag. Arbeidsgruppen besto av flere av dagens medlemmer i styret. Det var enighet om en ny bestemmelse om flertallsvedtak både for årsmøtet § 6.3 og styret § 8.2. Bestemmelsen var gjeldende f.o.m. 10.03.2016, med følgende ordlyd: *«Flertallsvedtak må ikke påføre noe medlem større kostnader eller ulemper enn nytte. Vedtaket må ivareta fellesskapets ve og vel og ikke gi urimelige fordeler til flertallet på bekostning av mindretallet. Medlem som mener at et flertallsvedtak er i strid med disse vilkårene kan bringe spørsmålet opp for rettslig skjønn».*

Vedtaket til styret i sak nr. 06/18 er i strid med selve intensjon bak innføringen av døgnkortordningen, som var å hindre opphopning/fiskepress på eiendommer/fiskeplasser, jf. premissene i jordskiftedommen. Det innebærer en fjerning av den viktigste reguleringen - soneinndeling og etablering av døgnkort.

Videre er vedtaket i strid med flere bestemmelser i lagets vedtekter, så som § 3 formålsbestemmelsen, § 8.2 om flertallsvedtak og § 10 om fiskeordningen.

I tillegg anføres bestemmelser inntatt i sameieloven, som utfyller stiftelsesgrunnlaget i jordskiftedommen og lagets vedtekter. Ettersom Reisa Elvelag er organisert som et tingsrettslig sameie, får dette betydning for det handlingsrom styret har.

Jordskiftedommen og lagets vedtekter fastsetter regler for bruksutøvelsen, nærmere hva slags bruk som kan utøves og i hvilket omfang dette kan skje.

Utgangspunktet er at grunneier har eierrådighet over sin fiskerett på sin eiendom, dog slik at grunneier må ta hensyn til de fiskeberettigedes rett til å utnytte sin andel av fisket. De fiskeberettigede har på sin side en personlig rett til fiske, som eksisterer ved siden av grunneierretten. Dette gir en tilgangsrett til en andel av fisket.

Det fremgår av sameieloven § 3 annet ledd at ingen må *nytte tingen i større mon enn det som svarar til hans part*.

En utnyttelse av fiskeretten i strid med delingsgrunnlaget, 60 % prosent for grunneierne og 40 % for de fiskeberettigede, vil være rettstridig. Belastningen for den enkelte grunneiendom kan ikke være større enn det delingsgrunnlaget tilsier, og begrenser hvor mange av de fiskeberettigede det kan være på de eiendommer eller de enkelte soner. En oppheving av soneinndelingen - som vil medføre en økt belastning på den enkelte grunneiendom - er således rettstridig.

6. Ulovlig kortsalg og fritt fiske

I forutgående år har Reisa Elvelag overtatt all salg av fiskekort på grunneiendommene i sone 1 og sonene 2-5 i perioden 1.- 15. september (sjøørretfisket). Dette er foretatt uten at grunneierne har gitt sitt samtykke til kortsalget.

Inntektene fra kortsalget har i sin helhet tilfalt Reisa elvelag.

Grunneierne har med dette blitt fratatt muligheten til å ta ut eller selge kort på egen eiendom, og elvelaget har i realiteten fratatt grunneierne retten til grunneier- og næringskortene.

Dette er klart i strid med jordskiftedommen i sak 1900-2012-0051 Reisaelva og med vedtektene 10.1.2.

Styret i Reisa Elvelag vedtok i sak 28/17 at det skulle betales utbytte til berørte grunneiere av ørretsesongene som har blitt gjennomført 1.9-15.9 i sesongene 2015-2016 og 2017 - fratrukket forvaltningsavgift på kr 125,- per solgt kort.

Grunneierne har senest i brev av 22. juni 2017 krevd tilbakebetaling av samtlige midler som elvelaget har tilegnet seg som følge av det ulovlige kortsalg.

Det bestrides at Reisa Elvelag har rett til å tilegne seg forvaltningsavgiften av et påviselig ulovlig kortsalg. Det foreligger ingen hjemmel for laget til å tilegne seg disse inntektene. Adgangen til å selge kort gjelder kun overskytende kort, forutsatt at ingen grunneiere selger kort samtidig innenfor sonen.

Ytterligere har Reisa Elvelag urettmessig åpnet for fritt fiske for fiskeberettigede i perioden 1-14 september, og med dette handlet i strid med delingsgrunnlaget på 60/40.

Denne grunneierrettigheten er en vernet rettighet, hvor den enkelte grunneiendom har rett til å utnytte sin eiendom. Denne praksisen – med ulovlig kortsalg og fritt fiske – har påført grunneierne i sone 1 et betydelig økonomisk tap.

Perioden 1. - 15. september er den mest attraktive og mest etterspurte perioden i sone 1 for fiske etter sjørret, både for grunneiere, fiskeberettigede og utenbygds fiskere. For grunneiere i sonene 2-10 er den første delen av sesongen den mest interessante både med hensyn på eget og/eller utleie av fiske.

Ordningen er i strid med formålsparagrafen i vedtektene for laget, § 3 som sier at laget skal forvalte fiskeressursene på en forsvarlig og langsiktig måte til det beste for medlemmene og skal legge til rette for lokal næringsutvikling.

Det endelige økonomiske tapet er ikke klarlagt, og denne side vil komme tilbake til størrelsen på det økonomiske tapet den enkelte grunneier har lidt.

7. Oppsummering - Krav om fornyet behandling

Rettighetene til fiske er ikke fordelt etter rettskraftig delingsgrunnlag på 60/40. Utgangspunktet er at samtlige døgnkort skal fordeles og benyttes på hver enkelt eiendom etter det fastsatte delingsgrunnlaget. Foretar styret en soneinndeling må styret - etter en grundig saksbehandling - forsikre seg om at soneinndelingen ikke rammer delingsgrunnlaget på grunneiernivå, med mindre den enkelte grunneier samtykker til soneinndelingen.

Eksempelvis har gnr/bnr 32/1 109 fiskedøgn i perioden 1.7-31.8 En riktig fordeling av fiskerettighetene vil da være at grunneier får 109 (60%) fiskedøgn som han kan benytte selv som grunneierkort eller selge døgnene som næringskort. De fiskeberettigede kan da ta ut 73 (40%) fiskedøgn som skal benyttes på eiendom 32/1. Slik sett legges like premisser til grunn for fordeling og bruk av kortene. Dermed vil grunneiers fiskekort få den verdien som en korrekt fordeling av fisket gir.

Selv en inndeling i 10 soner kan medføre en forskyving av rettighetene slik at fiskeberettigede får en større rett til fiske enn en 40 % andel. Retten til fisket må fordeles etter delingsgrunnlaget i 1988-dommen, og styret kan ikke bare regulere den ene gruppen av rettighetshavere. Dersom de fiskeberettigede får sin rett til fiske regulert i soner må den samme rettigheten gjelde for grunneierne. Soneinndelingen har likevel en forvaltningsmessig betydning.

Inndelingen i 10 soner har vært lagt til grunn siden 1988. Styret har ikke foretatt en tilstrekkelig saklig og grundig vurdering med hensyn til betydningen sonesammenslåingen får for den enkelte grunneier i forhold til fiskepresset og grunneiers rett til å utnytte sin eiendom.

Denne saken reiser eksakt de samme problemstillinger som beskrevet i rettsbok fra Nord-Troms jordskifterett. Den «*hestehandel*» som er gjort i sak nr. 06/18 viser at styret har handlet i strid med jordskifterettens dom og lagets vedtekter.

Ethvert vedtak kan prøves for ordinære domstoler, herunder om vedtaket er strid med rettskraftig dom om delingsgrunnlaget 60/40, har medført usaklig forskjellsbehandling og om intensjon med flertallsvedtaket er i tråd med bestemmelsene i lagets vedtekter og sameieloven § 3.

På bakgrunn av ovennevnte forhold anmodes styret om snarest å omgjøre vedtak i sak nr. 06/18 om sonesammenslåing. Det samme gjelder innføringen av ulovlig kortsalg og fritt fiske for ørretsesongfisket.

8. Kravsvarsel etter tvisteloven § 5-2

Reisa Elvelag varsles herved om at det er aktuelt å reise sak, jf. tvisteloven § 5-2.

Det rettslige grunnlag for kravet fremgår av punktene 4-7 ovenfor.

Mine klienter vil samtidig kreve dekket sine sakskostnader, og jeg gjør oppmerksom på at Reisa Elvelag vil bli gjort ansvarlig for disse kostnadene.

Det bes om at Reisa Elvelag ved styret tar stilling til ovennevnte krav og grunnlaget for det, jf. tvisteloven § 5-2 andre ledd.

Deres bemerkninger imøteses **innen 16. april 2018**.

Med vennlig hilsen
69° NORD Advokatfirma AS


Jan Tore Olsborg
Advokat

Gjenpart: Sammenslutningen av grunneiere.